

Forslag

til

Lov om ændring af lov om realkreditlån og realkreditobligationer og lov om finansiel virksomhed

(Regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer)

§ 1

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 5 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, § 40 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 9 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

[NB. TRÆDER I KRAFT 1. JANUAR 2014]

»§ 15 a. Hvis obligationer forlænges eller omdannes i henhold til § 21 a, stk. 1, og § 32, stk. 6, skal løbetiden for lån optaget som ekstra sikkerhed i medfør af § 15 forlænges svarende til løbetiden på de pågældende forlængede eller omdannede obligationer.«

2. Efter § 15 indsættes:

[NB. TRÆDER I KRAFT 1. JANUAR 2015 OG ERSTATTER DERMED DEN FOREGÅENDE § 15 a]

»§ 15 a. Hvis obligationer forlænges eller omdannes i henhold til § 21 a, stk. 1 og 2 og § 32, stk. 6, skal løbetiden for lån optaget som ekstra sikkerhed i medfør af § 15 forlænges svarende til løbetiden på de pågældende forlængede eller omdannede obligationer.«

3. Efter § 21 indsættes i *kapitel 3*:

[NB. TRÆDER I KRAFT 1. JANUAR 2014]

»§ 21 a. Hvis løbetiden på et realkreditlån er længere end løbetiden på de bagvedliggende realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, skal det fremgå af obligationsvilkårene, at såfremt den effektive rente i forbindelse med refinansiering af lånet bliver mere end 5 procentpoint højere end den pålydende rente på den obligation, der udløber, eller den senest fastsatte rente, jf. stk. 2, på den obligation, der skal refinansieres, eller såfremt der ikke er aftagere til alle de nødvendige nye obligationer, forlænges løbetiden på de obligationer, der skulle have været erstattet med nye obligationer, med 12 måneder. 1. pkt. gælder alene for obligationer udstedt med en løbetid på under 18 måneder. De forlængede obligationer kan forlænges med yderligere 12 måneder en eller flere gange, såfremt der ved en ny refinansiering ikke er aftagere til alle de nødvendige obligationer.

Stk. 2. Den pålydende rente på forlængede obligationer fastsættes til den pålydende rente på den obligation, der udløber, tillagt 5 procentpoint. For obligationer med variabel forrentning fastsættes den pålydende renten på de forlængede obligationer til den senest fastsatte rente tillagt 5 procentpoint. Renten fastsættes første gang, løbetiden på obligationerne forlænges. Ved yderligere forlængelser af løbetiden finder den pålydende rente fastsat i 1. pkt. fortsat anvendelse.

Stk. 3. Den pålydende rente, som låntager skal betale, skal svare til den pålydende rente fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt. Herudover skal låntager udover afdrag betale evt. gebyrer og bidrag i overensstemmelse med låneaftalen.

Stk. 4. Forlængelse i henhold til stk. 1 fratager ikke realkreditinstituttets låntagere retten til at foretage hel eller delvis indfrielse af lån ydet på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse og omdannelse, jf. § 32 af obligationer omfattet af stk. 1, herunder om rentefastlæggelse.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan i særlige tilfælde helt eller delvist dispensere fra kravet om finansiering af lån med obligationer omfattet af stk. 1. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

4. Efter § 21 indsættes i *kapitel 3*:

[NB. TRÆDER I KRAFT 1. JANUAR 2015 OG ERSTATTER DERMED DEN FOREGÅENDE § 21 a]

»**§ 21 a.** Hvis løbetiden på et realkreditlån er længere end løbetiden på de bagvedliggende realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, skal det fremgå af obligationsvilkårene, at såfremt den effektive rente i forbindelse med refinansiering af lånet bliver mere end 5 procentpoint højere end den pålydende rente på den obligation, der udløber, eller den senest fastsatte rente, jf. stk. 2, på den obligation, der skal refinansieres, eller såfremt der ikke er aftagere til alle de nødvendige nye obligationer, forlænges løbetiden på de obligationer, der skulle have været erstattet med nye obligationer, med 12 måneder. 1. pkt. gælder alene for obligationer udstedt med en løbetid på under 18 måneder. De forlængede obligationer kan forlænges med yderligere 12 måneder en eller flere gange, såfremt der ikke herefter er aftagere til alle de nødvendige obligationer.

Stk. 2. For lån omfattet af stk. 1, 1 pkt., men hvor obligationerne ikke er omfattet af stk. 1, 2. pkt., gælder, at såfremt den effektive rente i forbindelse med refinansiering af lånet bliver mere end 5 procentpoint højere end den pålydende rente på en obligation med samme løbetid udstedt 11-13 måneder tidligere end den obligation, der skal refinansieres, eller den senest fastsatte rente, jf. stk. 3, på den obligation, der skal refinansieres, eller såfremt der ved en ny refinansiering ikke er aftagere til alle de nødvendige nye obligationer, forlænges de obligationer, der skulle have været erstattet med nye obligationer, med 12 måneder. De forlængede obligationer kan forlænges med yderligere 12 måneder en eller flere gange, såfremt der ikke herefter er aftagere til alle de nødvendige obligationer.

Stk. 3. Den pålydende rente på de forlængede obligationer fastsættes til den pålydende rente på den obligation, der udløber, tillagt 5 procentpoint. For obligationer med variabel forrentning fastsættes den pålydende renten på de forlængede obligationer til den senest fastsatte rente tillagt 5 procentpoint. Renten fastsættes første gang, løbetiden på obligationerne forlænges. Ved yderligere forlængelser af løbetiden finder den pålydende rente fastsat i 1. og 2. pkt. fortsat anvendelse.

Stk. 4. Den pålydende rente, som låntager skal betale, skal svare til den pålydende rente fastsat i medfør af stk. 3, 1. og 2. pkt. Herudover skal låntager udover afdrag betale evt. gebyrer og bidrag i overensstemmelse med låneaftalen.

Stk. 5. Forlængelse i henhold til stk. 1 eller stk. 2, fratager ikke realkreditinstituttets låntagere retten til at foretage hel eller delvis indfrielse af lån ydet på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse og omdannelse, jf. § 32, af obligationer omfattet af stk. 1 og 2, herunder om rentefastlæggelse.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan i særlige tilfælde helt eller delvist dispensere fra kravet om finansiering af lån med obligationer omfattet af stk. 1 og 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

5. Efter § 21 a indsættes i *kapitel 3*:

»§ 21 b. For obligationer omfattet af § 21 a skal realkreditinstituttet fastsætte den pålydende rente således, at den pålydende rente ikke må forventes at overstige den effektive rente på obligationerne ved salget med mere end et procentpoint.«

6. I § 32 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* § 21 a finder tilsvarende anvendelse under rekonstruktions- eller konkursbehandling. I dette tilfælde ændres de forlængede obligationer til fastforrentede konverterbare obligationer, der amortiseres svarende til amortiseringen af de bagvedliggende lån.«

7. [NB. TRÆDER I KRAFT 1. JANUAR 2014]

I § 39, *stk. 2*, indsættes efter »§ 2, stk. 2, 1. pkt.,«: »§ 21 a, stk. 1 og 2,«

8. [NB. TRÆDER I KRAFT 1. JANUAR 2015 OG ERSTATTER DERMED DEN FOREGÅENDE § 39, *stk. 2*]

I § 39, *stk. 2*, indsættes efter »§ 2, stk. 2, 1. pkt.,«: »§ 21 a, stk. 1, 2 og 3,«

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013 og senest ved § 25 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 152 b indsættes som *stk. 4-8*:

»*Stk. 4.* For lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, hvor løbetiden på obligationerne er kortere end løbetiden på de bagvedliggende lån, skal det fremgå af obligationsvilkårene, at administrator, i situationer omfattet af § 247 og i overensstemmelse med betingelserne i § 247 h, stk. 4, kan forlænge obligationerne med ét år ad gangen. Den pålydende rente på de forlængede obligationer fastsættes til den pålydende rente på udstedelsestidspunktet tillagt op til 5 procentpoint. For obligationer med variabel forrentning fastsættes renten på de omdannede obligationer til den senest fastsatte rente tillagt op til 5 procentpoint. Det skal fremgå af obligationsvilkårene, at instituttet kan indfri obligationerne til kurs pari.

Stk. 5. For lån indgået efter 1. januar 2014 skal det fremgå særskilt af lånevilkårene, at instituttet kan hæve rentesatsen som følge af ændrede finansieringsvilkår, jf. stk. 4.

Stk. 6. Hvis særligt dækkede obligationer omdannes i henhold til stk. 4, skal løbetiden for lån optaget som ekstra sikkerhed i medfør af § 152 b, stk. 1, forlænges svarende til løbetiden på de omdannede obligationer.

Stk. 7. Løbetiden for særligt dækkede obligationer begrænses til mindst 24 måneder på udstedelsestidspunktet.

Stk. 8. Stk. 4, 5, 6 og 7, gælder ikke for særligt dækkede obligationer udstedt fra et særskilt register på grundlag af aktiver, der ikke på alle områder overholder de danske regler, men derimod på de fravegne områder reglerne om aktiver der ligger til sikkerhed for særligt dækkede obligationer i de EU-lande, hvor de grænseoverskridende aktiviteter udøves, og hvor pantet er beliggende.«

2. I § 247 h indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Administrator kan, såfremt administrator finder, at mulighederne i stk. 1-3, ikke er tilstrækkelige, og der ikke kan ske fuld rettidig indfrielse af indehaverne af særligt dækkede obligationer, udskyde forfaldstidspunktet på de særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med § 152 b, stk. 4-6.«

3. I § 152 h indsættes som *nr. 8*:

»8) Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om omdannelse af obligationer i medfør af § 152 b, stk. 4, herunder om rentefastsættelse.«

4. I § 373, *stk. 2*, indsættes efter »§ 152 a, stk. 1, 1. pkt.,« »§ 152 b, stk. 4-6,«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 4 og 8, træder i kraft 1. januar 2015. Samtidig ophæves § 1, nr. 1, 3 og 7.

§ 4

Stk. 1. § 1 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 2. § 2 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Bestemmelse om udstedelse af obligationer som har kortere løbetid end de lån, de finansierer
 - 2.2. Bestemmelse, der regulerer fastsættelse af realkreditinstitutternes pålydende rente
 - 2.3. Ændring af straffebestemmelser
 - 2.4. Bestemmelse om pengeinstitutters særligt dækkede obligationer
 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 5. Administrative konsekvenser for borgerne
 6. Miljømæssige konsekvenser
 7. Forholdet til EU-retten
 8. Hørte virksomheder og organisationer
 9. Sammenfattende skema
- Almindelige bemærkninger
- Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

1. Indledning

Realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer er særligt sikre værdipapirer, der har en vigtig funktion i det finansielle system. Det er derfor af stor betydning, at det sikres, at obligationerne beholder deres status som særligt sikre.

Lån ydet af kreditinstitutter, som er baseret på udstedelse af enten fast- eller variabelt forrentede obligationer, hvor løbetiden på lånet er længere end de bagvedliggende obligationer, og hvor der derfor skal ske en løbende rentetilpasning, kaldes rentetilpasningslån.

Rentetilpasningslånene er introduceret af realkreditinstitutterne i 1996 og har særligt de seneste år været populære, formentlig drevet af, at den korte rente i en lang periode har været mærkbart lavere end den lange rente. Det har skabt billig realkreditfinansiering for låntagere, som belåner fast ejendom. På investorsiden er obligationer med kort løbetid et vigtigt instrument til likviditetsstyring, herunder særligt i pengeinstitutterne.

Den løbende refinansiering i form af auktioner over nye obligationer indebærer en risiko for, at det på tidspunktet for refinansieringen ikke er muligt at afsætte et tilstrækkeligt antal nye obligationer. Dette kan skyldes udsving i markedet, eller det kan skyldes, at et konkret institut har specifikke problemer. Ratingbureauerne har i den senere tid haft øget fokus på denne refinansieringsrisiko og har stillet krav til institutterne om at nedbringe denne.

På baggrund af ovenstående nedsatte Erhvervs- og Vækstministeriet i september 2013 en arbejdsgruppe med deltagelse af Erhvervs- og Vækstministeriet, Nationalbanken, Finanstilsynet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Statsministeriet, der skulle afdække mulige risici i forhold til realkreditbelåning generelt og pege på mulige løsningsforslag. Det blev konstateret, at en konkret risiko ved realkreditfinansiering ligger i den store udbredelse af rentetilpasningslån, og muligheden for, at der kan opstå problemer med at sikre, at alle lån kan refinansieres som forudsat ved udstedelsen.

Lovforslagets indhold

Lovforslaget ændrer reglerne for udstedelse af obligationer til brug for løbende refinansiering af realkreditlån, hvor løbetiden på lånet er længere end løbetiden på de bagvedliggende obligationer, der finansierer lånet. Med lovforslaget håndteres realkreditinstitutternes refinansieringsrisiko.

Lovforslaget ændrer samtidig lov om finansiel virksomhed for så vidt angår lån ydet af pengeinstitutter finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, således at vilkårene for lån ydet mod registreret pant i fast ejendom finansieret ved udstedelse af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer håndteres ensartet. Udstedelse af skibskreditobligationer er ikke omfattet af forslaget. Dette skydes, at det er blevet vurderet, om der er grundlag for at stille tilsvarende krav til et skibsfinansieringsinstitut, hvilket ikke er tilfældet.

Baggrunden for lovforslaget

Rentetilpasningslån er karakteriseret ved at have en løbetid på typisk 30 år og ved at være finansieret ved udstedelse af korte fastforrentede obligationer med en løbetid på op til 10 år. Renten fastsættes således for en periode ad gangen og ændrer sig ved den næste refinansiering. Obligationerne kan også have variabel rente, hvor renten fastsættes på baggrund af en referencerente, fx CITA, og med et tillæg, og hvor de bagvedliggende obligationer har en kortere løbetid end lånet.

Det afgørende er dog, om løbetiden på lånet er længere end løbetiden på obligationen således, at der løbende skal ske refinansiering.

Ved udløb af obligationerne indfries disse af instituttet, og til afløsning af de indfrieede obligationer udsteder instituttet nye obligationer. Den effektive rente for låntager for den næste renteperiode afhænger af, til hvilken kurs/rente de nye obligationer kan sælges.

Pr. 30. juni 2013 var der realkreditlån for i alt 2.587 mia. kr., heraf rentetilpasningslån for 1.402 mia. kr., fastforrentede lån for 633 mia. kr. og lån med markedsbaseret rente 481 mia. kr.

Den løbende refinansiering i form af auktioner over nye obligationer indebærer en risiko for, at det på tidspunktet for refinansieringen ikke er muligt at afsætte en tilstrækkelig mængde nye obligationer. Dette kan skyldes udsving i markedet, eller det kan skyldes, at et konkret institut har specifikke problemer. Ratingbureauerne har i den senere tid haft øget fokus på refinansieringsrisikoen og har stillet krav til institutterne om at nedbringe denne. Bekymringen vedrører konsekvenserne, hvis refinansieringen helt eller delvist ikke kan gennemføres, enten som følge af institutspecifikke eller markeds-mæssige forhold.

Hvis en refinansiering fejler helt eller delvist, vil det kunne få store konsekvenser for realkreditinstituttet, for låntagerne, for obligationsinvestor og for samfundet. En fejlslagen auktion vil skabe stor usikkerhed om, hvordan både investorer og låntagere vil være stillet, ligesom der mere generelt vil blive skabt tvivl om den danske realkreditmodel. Det vil påvirke den finansielle stabilitet, da realkreditinstitutterne udgør en væsentlig del af den danske finansielle sektor og bidrager til finansiering af store dele af samfunds-økonomien.

På den baggrund er det vurderet nødvendigt eksplicit at regulere den situation, hvor en refinansieringsauktion fejler, eller hvis auktionen medfører meget høje rentestigninger for låntager. Med forslaget indføres derfor en tvungen løbetidsforlængelse, hvis renten stiger med mere end 5 procentpoint ved en auktion, eller auktionen fejler, for lån finansieret med obligationer med et års løbetid eller kortere. For obligationer med en løbetid på mere end et år indføres tvungen løbetidsforlængelse, hvis renten stiger med mere end 5 procentpoint i forhold til en tilsvarende obligation, som er udstedt et år tidligere, eller auktionen fejler.

Når forlængelsen udløses, bliver de udestående obligationer omdannet til obligationer med ét års løbetid, og forlængelsen udløses, hvis realkreditinstituttet er levedygtigt. Obligationerne kan forlanges ét år af gangen. Hvis realkreditinstituttet er under afvikling, omdannes obligationerne til obligationer med en løbetid svarende til løbetiden på det bagvedliggende lån.

Forslaget skaber større sikkerhed for, at investorerne får rettidig betaling på deres lån idet refinansieringsrisikoen håndteres, ligesom der vil være større klarhed om, hvordan investorerne vil være stillet, såfremt en refinansieringsauktion fejler. Der er endvidere helt centralt for dansk økonomi, at der oprettholdes et bredt og likvidt realkreditobligationsmarked, således at danske boligejere kan finansiere sig på tilsvarende vilkår som i dag. Øget gennemsigtighed og klarhed for investorerne kan bidrage til at sikre dette. Det vurderes derfor, at forslaget medvirker til at understøtte et bredt og likvidt marked.

Forslaget vil også være til gavn for realkreditinstitutterne, da disse fremadrettet alene vil skulle håndtere kreditrisici og ikke også refinansieringsrisici. Herudover sikrer forslaget, at realkreditinstitutter vil kunne afvikles med den eksisterende afviklingsordning.

Forslaget vil også give låntagerne en lånesikring i form af, at der indføres et loft for, hvor meget den effektive rente kan stige inden for et år. Låntagerne vil også nyde godt af, at realkreditsystemet bliver mere sikkert, ligesom forslaget bidrager til at fastholde en fleksibilitet i institutternes produktudvalg til gavn for låntagerne.

Forslaget medvirker endelig til at understøtte den finansielle stabilitet, idet der skabes klarhed omkring, hvordan en fejlslagen refinansieringsauktion skal håndteres, og hvordan realkreditinstitutter med rentetilpasningslån kan afvikles. Herudover bidrager forslaget til at imødegå krav fra bl.a. ratingbureauerne om, at refinansieringsrisikoen håndteres til gavn for institutternes rating. Dette gavner også den finansielle stabilitet.

På baggrund af ovenstående er det centralt, at ændringerne hurtigt slår igennem på markedet, så der skabes en markedsstandard, som alle institutter skal følge.

Lovændringen vil derfor gælde for både nye låneaftaler og for eksisterende låneaftaler, når lånene skal refinansieres.

Lovkravet anslås med de nuværende renteforhold at ville betyde en mindre rentestigning for låntagerne på ca. 0,1 procentpoint for et etårigt rentetilpasningslån. For lån med længere finansiering forventes effekten at være mindre. Til gengæld vil låntagerne få en sikring mod fremtidige kraftige rentestigninger. Det er således forventningen, at ændringen vil kunne ske uden at påføre låntagerne væsentlige omkostninger. Overgangen til lån med tvungen løbetidsforlængelse skal ske så hurtigt og nemt som muligt. De berørte institutter har på den baggrund tilkendegivet over for Erhvervs- og Vækstministeriet, at man ikke vil opkræve gebyrer i denne forbindelse. Når refinansieringsrisikoen ved rentetilpasningslån fjernes fra realkreditinstitutterne via kravet om tvungen løbetidsforlængelse, må det endvidere alt andet lige forventes, at institutterne vil reducere differentieringen af bidragssatser og kursskæring baseret på, om der er tale om et variabelt forrentet eller et fastforrentet lån. Der er fx institutter, som på det seneste har hævet bidragssatserne og kursskæringen - sidstnævnte med 0,1 procentpoint - med henblik på at håndtere refinansieringsrisikoen.

Da der er tale om obligationsvilkår, der følger direkte af lov, og som vil gælde alle fremtidige obligationsudstedelser til finansiering af variabelt forrentede lån, vil der ikke skulle ske tinglysning som følge af lovændringen, og der vil derfor heller ikke skulle betales tinglysningsafgift. Efterstillede panthavere vil dermed skulle respektere obligationsvilkårene uden, at der fortages fornyet tinglysning.

Lovforslaget indebærer ikke, at der skal indgås nye aftaler med låntagere, hvis eksisterende lån finansieres af obligationer, der ved refinansiering får vilkår om forlængelse og omdannelse.

Det kan ikke afvises, at der kan være særlige situationer med store engagementer, hvor lovgivningen kan få større økonomiske konsekvenser for låntageren. Der foreslås derfor indført en dispensationsordning, således at erhvervs- og vækstministeren får adgang til at dispensere fra kravet om løbetidsforlængelse i særlige tilfælde, så instituttet for kunder, som rammes atypisk hårdt økonomisk, kan undlade at finansiere disse lån med den nye type obligationer. Det vil bero på en konkret vurdering af hvert enkelt tilfælde, om der kan dispenseres fra kravet, og det foreslås, at de nærmere betingelser herfor fastlægges af erhvervs- og vækstministeren i en bekendtgørelse.

Refinansieringsrisikoen findes også, når pengeinstitutter yder lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. For pengeinstitutter vil refinansieringsrisikoen dog optræde i en situation, hvor instituttet har fået inddraget sin tilladelse eller erklæres konkurs. Lovforslaget tilpasser derfor også lov om finansiel virksomhed, så der kommer til at gælde sammenlignelige vilkår for penge- og realkreditinstitutter, der yder lån sikret mod pant i fast ejendom beliggende her i landet, hvad enten disse er finansieret af henholdsvis realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, så reglerne for pengeinstitutter sikrer håndtering af obligationerne i en afviklingssituation. Herudover indføres endvidere et krav om, at pengeinstitutter ikke kan udstede særligt dækkede obligationer med løbetid under 2 år. Det skal sikre, at der på det danske marked ikke opstår konkurrenceforvriddning mellem de forskellige typer af kreditinstitutter.

2. Lovforslagets indhold

2. 1. Bestemmelse om udstedelse af obligationer som har kortere løbetid end de lån, de finansierer

2. 1. 1. Gældende ret

I dag kan der udstedes realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, der ikke har mindst samme løbetid som de bagvedliggende lån. Lånene skal løbende refinansieres ved udstedelse af nye obligationer til at dække de obligationer, der udløber. Det er ikke reguleret, hvordan institutterne skal forholde sig, hvis de ikke kan gennemføre refinansieringen, eller hvad der skal ske i forhold til låntagerne, såfremt renten stiger uforholdsmæssigt meget.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

For at sikre, at der ikke er uklarhed i forhold til en situation, hvor en refinansiering helt eller delvist ikke kan gennemføres, enten som følge af institutspecifikke eller markedsmæssige forhold, ændres lov om realkreditlån og realkreditobligationer, så det af loven fremgår, hvordan vilkårene er for låntagere og indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, hvis en refinansiering fejler eller hvis renten stiger uforholdsmæssigt meget..

For også at have mulighed for at refinansiere udløbne obligationer under en konkurs, er realkreditloven i 2010 blevet ændret således, at hvis et realkreditinstitut erklæres konkurs, er der nu en specifik hjem-

mel til, at konkursboets kurator på visse betingelser kan udstede refinansieringsobligationer til afløsning af obligationer, der udløber. Det kan dog være tvivlsomt, om det vil være muligt for at udstede sådanne obligationer under en konkurs, og det kan desuden være tvivlsomt, om der vil være interesserede investorer til sådanne obligationer.

Nærværende ændring af loven vil sikre, at såfremt et realkreditinstitut går konkurs, og der ikke er mulighed for at udstede refinansieringsobligationer, er det fastlagt, hvad der sker for låntagere og indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer.

2.1.3 Forslagets indhold

Forslaget indebærer, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om realkreditlån og realkreditobligationer til at regulere fremtidige udstedelser af obligationer, der hvor løbetiden på lånet er længere end løbetiden på de bagvedliggende obligationer, der finansierer lånet.

Forslaget indebærer videre, at der indsættes en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, der fastlægger lignende vilkår for lån ydet af pengeinstitutter finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Der indsættes en hjemmelsbestemmelse i lov om realkreditlån og realkreditobligationer og i lov om finansiel virksomhed, hvorefter erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelse af omdannelse af obligationer.

2.2. Bestemmelse, der regulerer fastsættelse af realkreditinstitutternes pålydende rente

2.2.1. Gældende ret

Der er i dag ikke fastsat regler om fastsættelse af den pålydende rente, afholdelse af obligationsauktioner eller om, at salget ved auktionen skal ske tæt på kurs 100, idet det i dag er overladt til markedet.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Når det med lovændringen besluttet, at der kan ske forlængelse af obligationer, hvis løbetiden på et realkreditlån er længere end løbetiden på de bagvedliggende realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, og det samtidig fastsættes, at rentefastsættelsen ved forlængelse af fastforrentede obligationer sker på baggrund af obligationens pålydende rente, giver det en mulighed for, at der kan spekuleres i fastsættelse af en den pålydende rente, der afviger væsentligt fra den forventede effektive rente ved auktionen, hvilket vil kunne underminere effekten af forslaget.

2.2.3. Forslagets indhold:

Der indsættes en bestemmelse, der regulerer realkreditinstitutternes obligationsudstedelse og auktioner. Bestemmelsen skal sikre, at obligationer sælges tæt på kurs 100.

2.3. Ændring af straffebestemmelser

2.3.1. Gældende ret

Der er i dag fastsat straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser om udstedelse af obligationer og overholdes af vilkårene for disse i lov om realkreditlån og realkreditobligationer og i lov om finansiel virksomhed.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer udfylder en væsentlig funktion i samfundet og den finansielle sektor, og det er derfor væsentligt, at overtrædelse af de grundlæggende vilkår for udstedelse af obligationer kan strafsanktioneres.

2.3.3. Forslagets indhold

For at sikre en ensartet regulering bestemmes det i forslaget, at overtrædelse af de nye bestemmelser om vilkår for udstedelse af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer tilsvarende kan straffes med bøde.

2.4. Bestemmelse om pengeinstitutters særligt dækkede obligationer

2.4.1. Gældende ret

Pengeinstitutter kan, såfremt de har tilladelse hertil, udstede særligt dækkede obligationer. Lov om finansiel virksomhed fastlægger, hvordan man skal forholde sig i forhold til indfrielse af særligt dækkede obligationer i tilfælde af, at pengeinstituttets tilladelse inddrages eller hvis pengeinstituttet erklæres konkurs.

2.4.2. Baggrunden for forslaget

Penge- og realkreditinstitutter har begge mulighed for at finansiere udlån ved udstedelse af obligationer. Pengeinstitutter har ikke samme sammenhæng mellem låneaftalerne og obligationer, som kendes fra realkreditinstitutterne. Pengeinstitutterne kan derfor ikke ændre låntagers rente i takt med, at instituttets finansieringsudgifter ændrer sig. Det er derfor ikke relevant at stille samme krav til pengeinstitutter og realkreditinstitutter i forbindelse med den løbende refinansiering af lån. En situation, hvor et pengeinstitut ikke har mulighed for fuld, rettidig indfrielse af indehaverne af særligt dækkede obligationer vil primært opstå i et scenarie, hvor instituttet har fået inddraget sin tilladelse eller er erklæret konkurs, og der er derfor behov for, at reglerne udarbejdes med henblik på håndtering af denne situation. For at modvirke, at der på det danske marked opstår uhensigtsmæssig konkurrenceforvridning i denne situation tilpasses lov om finansiel virksomhed således, at vilkårene for særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstitutter får sammenlignelige vilkår som realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer udstedt af realkreditinstitutter. Herudover indføres endvidere et krav om, at pengeinstitutter ikke kan udstede særligt dækkede obligationer med løbetid under 2 år. Det skal sikre, at der ikke opstår konkurrenceforvridning mellem de forskellige typer af kreditinstitutter.

2.4.3. Forslagets indhold

Der indsættes en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvor det bestemmes, at der skal indsættes vilkår for særligt dækkede obligationer, der håndterer indfrielse af indehavere af særligt dækkede obligationer i den situation, at instituttet har fået inddraget sin tilladelse eller er erklæret konkurs.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Forslaget indebærer, at en række mere tekniske forhold skal reguleres nærmere i en eller flere bekendtgørelser. Det indebærer en administrativ omkostning for erhvervs- og vækstministeren til at udarbejde denne regulering.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget håndterer væsentlige risici i det finansielle system og skaber klarhed for institutterne for vilkårene ved uforholdsmæssigt store rentestigninger eller manglende aftagere til obligationer ved refinansiering. Det er en væsentlig økonomisk fordel for institutterne.

Forslaget indebærer endvidere flere administrative økonomiske konsekvenser for kreditinstitutterne, idet de bl.a. skal udarbejde nye obligationsprospekter, således at de nye obligationsvilkår lever op til den nye regulering. Det kan også indebære, at institutterne skal tilpasse interne forretningsgange og processer.

For lån med længere finansiering forventes effekten at være mindre. Til gengæld vil låntagerne få en sikring mod fremtidige kraftige rentestigninger. Det er forventningen, at ændringen vil kunne ske uden at påføre låntagerne væsentlige omkostninger. Overgangen til lån med tvungen løbetidsforlængelse skal ske så hurtigt og nemt som muligt. De berørte institutter har på den baggrund tilkendegivet over for Erhvervs- og Vækstministeriet, at man ikke vil opkræve gebyrer i denne forbindelse. Når refinansieringsrisikoen ved rentetilpasningslån fjernes fra realkreditinstitutterne via kravet om tvungen løbetidsforlængelse, må det endvidere alt andet lige forventes, institutterne vil reducere differentieringen af bidragssatser og kursskæring baseret på, om der er tale om et rentetilpasningslån eller et fastforrentet lån. Der er fx institutterne, der på det seneste har hævet bidragssatserne og kursskæringen – sidstnævnte med 0,1 procentpoint - med henblik på at håndtere refinansieringsrisikoen.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Et krav om tvungen løbetidsforlængelse anslås med de nuværende renteforhold at ville betyde en mindre rentestigning for låntagerne på ca. 0,1 procentpoint for et etårigt rentetilpasningslån. For lån med længere finansiering forventes effekten at være mindre. Til gengæld vil låntagerne få en sikring mod fremtidige kraftige rentestigninger. Det er forventningen, at ændringen vil kunne ske uden at påføre låntagerne væsentlige omkostninger. Overgangen til lån med tvungen løbetidsforlængelse skal ske så hurtigt og nemt som muligt. De berørte institutter har på den baggrund tilkendegivet over for Erhvervs- og Vækstministeriet, at man ikke vil opkræve gebyrer i denne forbindelse. Når refinansieringsrisikoen ved rentetilpasningslån fjernes fra realkreditinstitutterne via kravet om tvungen løbetidsforlængelse, må det endvidere alt andet lige forventes, institutterne vil reducere differentieringen af bidragssatser og kursskæring baseret på, om der er tale om et rentetilpasningslån eller et fastforrentet lån. Der er fx institutterne, der på det seneste har hævet bidragssatserne og kursskæringen – sidstnævnte med 0,1 procentpoint - med henblik på at håndtere refinansieringsrisikoen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte virksomheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet, Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Garantifonden for indskydere og investorer, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Parcelhusejernes Landsforening, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Færøernes Hjemmestyre, Grønlands Selvstyre, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet Justitsministeriet, Klima, Energi- og Bygningsministeriet, Kulturministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Skatteministeriet, Social- børne og Integrationsministeriet, Statsministeriet, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Konkurrence- forbrugerstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Søfartsstyrelsen og Rigsrevisionen.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslag:

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	
Økonomiske konsekvenser for erhvervs- livet	Ja	
Administrative konsekvenser for er- hvervslivet		Ja
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borger- ne	-	-

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

For realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer gælder, at realkreditinstituttet kan optage lån til at stille ekstra sikkerhed. Lån optaget til brug for at stille ekstra sikkerhed tildeles en særlig fortrinsstilling i tilfælde af et instituts konkurs i forhold til simple kreditorer, ansvarlig lånekapital og hybrid kernekapital, men er efterstillet krav fra indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer. Det foreslås, at løbetiden for sådanne lån skal følge de forlængede eller omdannede obligationer, så der ikke kan opstå en situation, hvor långiver i forhold til de lån, der er optaget for at stille ekstra sikkerhed, fyldestgøres før indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, hvis obligationer er forlænget eller omdannet til fastforrentede konverterbare obligationer.

Til nr. 2.

For realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer gælder, at realkreditinstituttet kan optage lån til at stille ekstra sikkerhed. Lån optaget til brug for at stille ekstra sikkerhed tildeles en særlig fortrinsstilling i tilfælde af et instituts konkurs i forhold til simple kreditorer, ansvarlig lånekapital og hybrid kernekapital, men er efterstillet krav fra indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer. Det foreslås, at løbetiden for sådanne lån skal følge de forlængede eller omdannede obligationer, så der ikke kan opstå en situation, hvor långiver i forhold til de lån, der er optaget for at stille ekstra sikkerhed, fyldestgøres før indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, hvis obligationer er forlænget eller omdannet til fastforrentede konverterbare obligationer.

Til nr. 3.

§ 21 a

Bestemmelsen vedrører alene fremtidige obligationsudstedelser. Obligationer, der ved lovens ikrafttrædelse er udstedt, berøres ikke af lovændringen. Det indebærer, bl.a. at lånetilbud, der er givet, før loven træder i kraft, men hvor der ikke er udstedt obligationer, også omfattes af lovændringen. Lånetilbud, der er givet, før loven træder i kraft, og hvor der er udstedt obligationer (fx ved fastkurssikring), omfattes ikke af lovændringen.

Omdannelse som nævnt i stk. 1, omfatter dels obligationer, hvoraf det af vilkårene fremgår, at de kan forlænges i henhold til bestemmelsen, og dels obligationer, hvor det af vilkårene fremgår af de er forlænget i henhold til bestemmelsen. Sidstnævnte vil være tilfældet, såfremt et institut vælger at ombytte de obligationer, som forlænges i henhold til § 21 a, stk. 1.

Da der er tale om obligationsvilkår, der følger direkte af lov, og som vil gælde alle fremtidige obligationsudstedelser til finansiering af variabelt forrentede lån, vil der ikke skulle ske tinglysning som følge af lovændringen, og der vil derfor heller ikke skulle betales tinglysningsafgift. Efterstillede panthavere vil dermed skulle respektere obligationsvilkårene uden, at der fortages fornyet tinglysning.

Lovforslaget indebærer ikke, at der skal indgås nye aftaler med låntagere, hvis eksisterende lån finansieres af obligationer, der ved refinansiering får vilkår om forlængelse og omdannelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at obligationerne forlænges med 12 måneder en eller flere gange. Efter forlængelsen har låntagerne adgang til at indfri deres lån ved indlevering af de bagvedliggende obligationer. Det fremgår af stk. 2, at låntager udover den ved forlængelsen fastsatte rente skal betale afdrag og bidrag i overensstemmelse med låneaftalen.

Hjemmelsbestemmelsen indsættes med henblik på, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte de nærmere regler for eksempelvis den konkrete rentefastsættelse, hvilket blandt andet kan være i forhold til afrunding af renten på de forlængede eller omdannede obligationer, jf. § 32. Erhvervs- og vækstministeren skal også kunne fastsætte nærmere regler vedrørende konstatering af, hvorvidt en auktion ikke kan siges at have kunnet gennemføres, hvilken dato obligationerne forlænges eller omdannes fra, konsekvenserne for den serie, hvoraf nogle obligationer ikke har kunnet refinansieres, orientering af Finanstilsynet om at renten er steget således, at obligationerne skal forlænges eller omdannes, eller at en auktion ikke har kunnet gennemføres som planlagt, orientering af låntagere og obligationsindehavere om ændrede vilkår m.v.

Ministerens adgang til at dispensere fra kravet om løbetidsforlængelse i særlige tilfælde, som skal muliggøre, at instituttet for kunder, som rammes atypisk hårdt økonomisk, kan undlade at finansiere disse lån med den nye type obligationer. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis de økonomiske konsekvenser for nogle låntagere vil være uforholdsmæssigt store i forhold til den enkelte låntagers låneforhold. Det vil bero på en konkret vurdering af hvert enkelt tilfælde, om der kan dispenseres fra kravet. De nærmere betingelser, for at der kan dispenseres vil blive fastlagt af erhvervs- og vækstministeren i en bekendtgørelse.

Til nr. 4.

§ 21 a

Bestemmelsen vedrører alene fremtidige obligationsudstedelser. Obligationer, der ved lovens ikrafttrædelse er udstedt, berøres ikke af lovændringen. Det indebærer, at lånetilbud, der er givet før, loven træder i kraft, men hvor der ikke er udstedt obligationer, også omfattes af lovændringen. Lånetilbud, der er givet, før loven træder i kraft, og hvor der er udstedt obligationer (fx ved fastkurssikring), omfattes ikke af lovændringen.

Forlængelse som nævnt i stk. 1 og 2, omfatter dels obligationer, hvoraf det af vilkårene fremgår, at de kan forlænges i henhold til bestemmelsen, og dels obligationer, hvor det af vilkårene fremgår, at de er forlænget i henhold til bestemmelsen. Sidstnævnte vil være tilfældet, såfremt et institut vælger at ombytte de obligationer, som forlænges i henhold til § 21 a, stk. 1 og 2.

Da der er tale om obligationsvilkår, der følger direkte af lov, og som vil gælde alle fremtidige obligationsudstedelser til finansiering af variabelt forrentede lån, vil der ikke skulle ske tinglysning som følge af lovændringen, og der vil derfor heller ikke skulle betales tinglysningsafgift. Efterstillede panthavere vil dermed skulle respektere obligationsvilkårene uden, at der fortages fornyet tinglysning.

Lovforslaget indebærer ikke, at der skal indgås nye aftaler med låntagere, hvis eksisterende lån finansieres af obligationer, der ved refinansiering får vilkår om forlængelse og omdannelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at obligationerne forlænges med 12 måneder en eller flere gange. Efter forlængelse har låntagerne adgang til at indfri deres lån til ved indlevering af de bagvedliggende obligationer. Det fremgår af stk. 3, at låntager udover den ved forlængelsen fastsatte rente skal betale afdrag og bidrag i overensstemmelse med låneaftalen. Lovændringen indebærer således ikke ændring af låntagers øvrige vilkår i henhold til eksisterende låneaftaler.

Hjemmelsbestemmelsen indsættes med henblik på, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte de nærmere regler for eksempelvis den konkrete rentefastsættelse, hvilket blandt andet kan være i forhold til afrunding af renten på de forlængede eller omdannede obligationer, jf. § 32. Erhvervs- og vækstministeren skal også kunne fastsætte nærmere regler vedrørende konstatering af, hvorvidt en auktion ikke kan siges at have kunnet gennemføres, hvilken dato obligationerne forlænges eller omdannes fra, konsekvenserne for den serie, hvoraf nogle obligationer ikke har kunnet refinansieres, orientering af Finanstilsynet om at renten er steget således, at obligationerne skal forlænges eller omdannes, eller at en auktion ikke har kunnet gennemføres som planlagt, orientering af låntagere og obligationsindehavere om ændrede vilkår m.v.

Ministerens adgang til at dispensere fra kravet om løbetidsforlængelse i særlige tilfælde, som skal muliggøre, at instituttet for kunder, som rammes atypisk hårdt økonomisk, kan undlade at finansiere disse lån med den nye type obligationer. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis de økonomiske konsekvenser for nogle låntagere vil være uforholdsmæssigt store i forhold til den enkelte låntagers låneforhold. Det vil bero på en konkret vurdering af hvert enkelt tilfælde, om der kan dispenseres fra kravet. De nærmere betingelser, for at der kan dispenseres, vil blive fastlagt af erhvervs- og vækstministeren i en bekendtgørelse.

Til nr. 5

§ 21 b

Lovforslaget fastsætter regler for fastsættelse af den pålydende rente. Realkreditinstitutterne pålægges ved fastlæggelse af den pålydende rente at foretage bedste skøn for udfaldet af den forestående auktion, således at den effektive rente ikke afviger væsentligt fra den nominelle. Ved større afvigelser vil Finanstilsynet vurdere, hvorvidt afvigelsen må formodes at skyldes udefrakommende forhold, eller om der er grundlag for at anmode det eller de relevante institutter om en redegørelse herfor.

Til nr. 6.

Afsigelse af konkursdekret eller indledning af rekonstruktionsbehandling medfører ikke i sig selv, at obligationerne omdannes, medmindre betingelserne i 21 a, stk. 1, er opfyldt. Er obligationerne forlæn-

get inden afsigelse af konkursdekret eller indledning af rekonstruktionsbehandling, vil obligationerne blive omdannet til obligationer med en løbetid svarende til de bagvedliggende lån, og indgå i rekonstruktionsbehandlingen eller konkursboet svarende til øvrige obligationer, herunder i forhold til betaling af rente og morarente.

Til nr.7

Straffebestemmelsen tilrettes, således at overtrædelse af den nye § 21 a, stk. 1 og 2, er strafbelagt

Til nr. 8

Straffebestemmelsen tilrettes, således at overtrædelse af den nye § 21 a, stk. 1, 2 og 3, er strafbelagt

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen er indsat for at sikre ensartet behandling af penge- og realkreditinstitutter med respekt af forretningsmodellerne for de to forskellige typer af finansiel virksomhed. For pengeinstitutter er det alene relevant særskilt at håndtere indfrielse af indehavere af særligt dækkede obligationer i en situation omfattet af lov om finansiel virksomhed § 247 a.

Bestemmelsen fastslår, at instituttet skal tilpasse obligationsvilkårene således, at det fremgår, at der i tilfælde omfattet af § 247 a kan ske forlængelse af obligationernes løbetid svarende til løbetiden på de bagvedliggende aktiver. Bestemmelsen fastslår videre, hvordan renten fastsættes, såfremt obligationerne forlænges.

Pengeinstitutter har ikke samme sammenhæng mellem lån og obligationer, som kendes fra realkreditinstitutterne. Pengeinstitutterne kan derfor ikke ændre låntagers rente i takt med, at instituttets finansieringsudgifter ændrer sig. Institutterne skal derfor fastsætte i lånevilkårene, at instituttet kan hæve rentesatsen svarende til finansieringsvilkårene i en situation, hvor der ikke sker fuld rettidig indfrielse af obligationerne.

For særligt dækkede obligationer gælder, at pengeinstituttet kan optage lån til at opfylde krav om at stille ekstra sikkerhed. Lån optaget til brug for at stille ekstra sikkerhed tildes en særlig fortrinsstilling i tilfælde af et instituts konkurs i forhold til simple kreditorer, ansvarlig lånekapital og hybrid kernekapital, men er efterstillet krav fra indehavere af særligt dækkede obligationer. Det foreslås, at løbetiden for sådanne lån skal følge de omdannede obligationer, de ligger til sikkerhed for, så der ikke kan opstå en situation, hvor långiver i forhold til de lån, der er optaget for at stille supplerende sikkerhed, fyldestgøres før indehavere af særligt dækkede obligationer, hvis obligationer er omdannet til fastforrentede konverterbare obligationer.

Institutterne kan kun fravige de danske regler for særligt dækkede obligationer og i stedet følge de lokale regler for særligt dækkede obligationer efter en konkret dispensation, som meddeles af Finanstilsynet

indenfor rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Til nr. 2

Der indsættes en bestemmelse i § 247 h, der fastslår under hvilke betingelser, administrator kan forlænge særligt dækkede obligationer.

Til nr. 3

Hjemmelsbestemmelsen indsættes med henblik på, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte de nærmere regler for den konkrete rentefastsættelse, hvilket fx kan være i forhold til afrunding af renten på de omdannede obligationer. Erhvervs- og vækstministeren skal også kunne fastsætte nærmere regler vedrørende konstatering af, hvorvidt der kan siges ikke at være mulighed for fuld indfrielse af obligationerne, hvilken dato, obligationer omdannes fra, konsekvenser for det register, hvorfra obligationerne er udstedt, orientering af Finanstilsynet om omdannelse af obligationer, orientering af låntagere og obligationsindehavere om ændrede vilkår m.v.

Til nr. 4

Straffebestemmelsen tilrettes, således at overtrædelse af den nye § 152 b, stk. 4-6, er strafbelagt.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014. Fra 1. januar 2014 vil loven gælde for lån, hvor de bagvedliggende obligationer er udstedt med en løbetid på under 18 måneder. For lån, hvor de bagvedliggende obligationer er udstedt med en løbetid på over 18 måneder, vil loven først træde i kraft 1. januar 2015.

Til § 4

Den foreslåede § 4 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde.

§ 1 finder ikke anvendelse på Færøerne, da realkreditområdet er færøsk særanliggende. Loven finder dog anvendelse på realkreditlån med pant i fast ejendom på Færøerne, hvis udlånet er finansieret ved udstedelse af realkreditobligationer i Danmark eller ydet af realkreditinstitutter med godkendelse i Danmark.

Med *stk. 2* foreslås det, at lovens § 2 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.